

اعمال و زبانه

اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ، وَالشَّرْفَ وَالْفَضِيلَةَ، وَالذَّرَجَةَ

خدایا به محمد عطا کن، وسیله و شرف و فضیلت و درجه

الْكَبِيرَةَ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَقِنِّعْنِي بِمَا

بزرگ. خدایا درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و به آنچه روزی ام نمودی

رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا آتَيْتَنِي، وَاحْفَظْنِي فِي غَيْبَتِي، وَفِي كُلِّ

خشنود بدار، و در آنچه به من عنایت کردی برکت ده، و در غیبتم و در غیاب هر غایبی که او

غَائِبٍ هُوَ لِي . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَابْعَثْنِي عَلَى

از من است نگهدارم باش. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و مرا بر پایه

الْإِيمَانِ بِكَ، وَالتَّصَدِيقِ بِرَسُولِكَ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

ایمان به خود و باور داشتن به پیامبرت برانگیز، خدایا بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ، وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

محمد درود فرست، و از تو می خواهم خوب ترین خوبها را که خشنودیات و بهشت است، و به تو پناه می آورم از

شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

بدترین بدها که خشمت و آتش است. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست،

وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ، وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ،

و مرا محافظت فرما از هر مصیبت و هر بلا، و از هر عقوبت،

وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ، وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ، وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ، وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ،

و هر فتنه، و هر آزمایش، و هر شر، و هر امر ناپسند،

وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ، وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ، نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى

و هر پیش آمد، و هر آفت که از آسمان بر زمین فرود آید،

الْأَرْضِ، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ، وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَفِي هَذَا الْيَوْمِ، وَفِي

یا فرود می آید، در این ساعت و در این شب، و در این روز، و در

هَذَا الشَّهْرِ، وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

این ماه، و در این سال. خدایا بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ، وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُورٍ، وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ، وَمِنْ كُلِّ

محمد درود فرست، و روزی من کن از هر شادی، و هر خوشحالی، و هر

اعمال و زُباهد

اسْتِقَامَةً، وَمِنْ كُلِّ فَرْجٍ، وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ، وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ،

پایداری و هر گشایش و هر عافیت و هر سلامت

وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ، وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ، وَمِنْ كُلِّ

و هر کرامت، و هر روزی وسیع حلال پاک و هر

نِعْمَةٍ، وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ، نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ، فِي

نعمت، و هر وسعتی که از آسمان بر زمین نازل شد یا می شود. در

هَذِهِ السَّاعَةِ، وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَفِي هَذَا الْيَوْمِ، وَفِي هَذَا الشَّهْرِ،

این ساعت، و در این شب، و در این روز، و در این ماه

وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ. اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخَلَقْتَ وَجْهِي

و در این سال. خدایا اگر گناهانم مراد در پیشگاهت بی اعتبار

عِنْدَكَ، وَحَالَتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ، وَغَيَّرْتَ حَالِي عِنْدَكَ، فَإِنِّي

ساخته، و میان من و تو پرده شده، و حالم را نزد تو دگرگون نموده، من از

أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ، وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ

تو درخواست می کنم، به حق نور جمالت که هرگز خاموش نشود، و به آبروی محمد محبوب

الْمُصْطَفَى، وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى، وَبِحَقِّ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ

برگزیده ات، و به آبروی ولایت علی مرتضی، و به حق اولیایت که آنان

انْتَجَبْتَهُمْ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا

را برگزیدی، اینکه بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و آنچه از گناهانم

مَضَى مِنْ ذُنُوبِي، وَأَنْ تَعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي، وَأَعُوذُ بِكَ

گذشته بیامری، و در باقی مانده عمر حفظم کنی، و به تو پناه می آورم

اللَّهُمَّ أَنْ أَعُودَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ، أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، حَتَّى

خدایا، از اینکه هرگز به چیزی از نافرمانیهایت بازگردم، تا زنده ام بداری

تَتَوَقَّأَنِي، وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ، وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ، وَأَنْ تَخْتِمَ لِي عَمَلِي

و تا بمیرانی، و من فرمانبردار تو باشم، و تو از من خشنود باشی، و اینکه عملم را ختم کنی

بِأَحْسَنِهِ، وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ؛

به نیکوترینش، و پاداش آن را برایم بهشت قرار دهی، و با من آن کنی که شایسته آنی،

روزبیت و پنجم ماه ذی الحجه

يا أَهْلَ التَّقْوَى، وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

بر محمد و خاندان محمد درود فرست

و ای اهل مغفرت،

ای اهل تقوی

وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ؛ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. پنجم: دعایی که شیخ

ای مهربان‌ترین مهربانان.

و به رحمتت به من رحم کن،

طوسی و سید ابن طاووس پس از دو رکعت نماز و هفتاد مرتبه استغفار، روایت کرده‌اند بخواند، اول آن دعا «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» است. در این روز دادن صدقه به تهیدستان به خاطر پیروی از مولای همه مردان و زنان با ایمان، و زیارت آن حضرت، شایسته است، و مناسب‌تر زیارت جامعه است.

روز بیست و پنجم: روز بس شریفی است، و روزی است که سوره «هَلْ أَتَى» در حق اهل بیت نازل شد برای اینکه سه روز روزه گرفتند و افطاری خود را به مسکین و یتیم و اسیر دادند و خود با آب افطار نمودند! و سزاوار است شیعیان اهل بیت در این ایام به ویژه در شب بیست و پنجم در دادن صدقه به مساکین و ایتام، و سعی در اطعام ایشان، و روزه داشتن این روز پیروی از مولایان خود کنند. از آنجا که بعضی از علما این روز را روز مباحله می‌دانند، مناسب است زیارت جامعه و دعای مباحله را نیز در این روز بخوانند. روز آخر ذوالحجه: آخرین روز سال عربها است، سید در کتاب

روز نهمه ذی الحجه

«اقبال» براساس يك روايت ذكر کرده است که دو رکعت نماز بجا آورد، در هر رکعت سوره «حمد» يك مرتبه و ده مرتبه ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و ده مرتبه «آية الكرسي» را بخواند و پس از نماز بگوید:

اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ، مِنْ عَمَلٍ نَهَيْتَنِي عَنْهُ

خدایا آنچه در این سال انجام دادم، از عملی که مرا از آن نهی کردی،

وَلَمْ تَرْضَهُ، وَنَسِيتُهُ، وَلَمْ تَنْسَهُ، وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ، بَعْدَ اجْتِرَائِي

و به آن راضی نبود، و من آن را فراموش کردم، ولی تو فراموشش ننمودی، و پس از گستاخی ام بر تو، مرا به توبه

عَلَيْكَ؛ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاعْفِرْ لِي، وَمَا عَمِلْتُ مِنْ

دعوت کردی، خدایا من از تو آمرزش می خواهم، پس مرا ببامرز، و آنچه انجام دادم از

عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ، فَاقْبَلْهُ مِنِّي، وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ

عملی که به تو نزدیک کند، از من قبول کن، و امیدم را از خودت قطع مکن

يَا كَرِيمٌ. چون این را بگوید، شیطان فریاد می زند: وای بر من،

ای کریم.

آنچه در این سال علیه او رنج بردم، همه را خراب کرد، و سالی که گذشت برای او گواهی می دهد، که سالش را ختم به خیر نمود.

اعمال شب اول ماه محرم

فضل هفتم: اعمال ماه محرم

آگاه باش که این ماه، ماه حُزن و اندوه اهل بیت علیهم السلام و شیعیان ایشان است. از حضرت رضا علیه السلام روایت شده: چون ماه محرم فرا می‌رسید، کسی پدرم را خندان نمی‌دید، و پیوسته تا روز دهم اندوه و حزن بر او غالب بود، چون روز عاشورا می‌شد روز مصیبت و حزن و گریه ایشان بود، و می‌فرمودند: امروز روزی است که حسین علیه السلام شهید شد.

شب اول: سید ابن طاووس در کتاب «اقبال» برای این شب، چند نماز ذکر فرموده: اول: صد رکعت که در هر رکعت سوره‌های «حمد» و سوره «توحید» خوانده می‌شود. دوم: دو رکعت که در رکعت اول سوره‌های «حمد» و «انعام»، و در رکعت دوم سوره‌های «حمد» و «یس» خوانده می‌شود. سوم: دو رکعت که در هر رکعت سوره «حمد» و یازده سوره «توحید» خوانده می‌شود. از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده: هر که این دو رکعت نماز را در این شب بجا آورد، و فردایش را که اول سال است روزه بدارد، مانند کسی است که همه طول سال را همواره کار خیر کرده، و در آن سال محفوظ باشد، و اگر بمیرد به بهشت می‌رود.

اعمال و زاول ماه محرم

سید ابن طاووس برای هلال این ماه دعای مبسوطی ذکر کرده است.

روز اول: بدان که روز اول محرم، اول سال قمری است، و در آن دو عمل وارد شده:

اول: روزه گرفتن، در روایت ریّان بن شیب از حضرت رضا علیه السلام روایت شده: هر که در این روز روزه بدارد، و خدا را بخواند خدا دعای او را مستجاب کند، چنان که دعای زکریّا را اجابت فرمود. **دوم:** از حضرت رضا علیه السلام روایت شده: رسول خدا صلی الله علیه و آله روز اول محرم دو رکعت نماز بجا آورد، و چون فارغ می شد، دستها را به آسمان برمی داشت و این دعا را سه مرتبه می خواند:

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْإِلَهُ الْقَدِيمُ، وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، فَاسْأَلُكَ فِيهَا

خدا یا تویی معبود ازلی، و این است سال نو، در این سال از تو درخواست می کنم

الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَالْقُوَّةَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ

حفظ شدنم را از شیطان، و قدرت و غلبه و بر نفس فرمانده

بِالسُّوءِ، وَالْإِسْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ؛ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ

به گناه، و مشغول بودن به آنچه که مرا به تو نزدیک می کند، ای صاحب بزرگی

وَالْإِكْرَامِ، يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ، يَا ذَخِيرَةَ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ،

و بزرگواری، ای تکیه گاه کسی که تکیه گاهی ندارد، ای اندوخته کسی که اندوخته ای ندارد،

يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ، يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ، يَا سَنَدَ مَنْ

ای پناهگاه کسی که پناهگاهی ندارد، ای فریادرس کسی که فریادرسی ندارد، ای پشتوانه کسی که

اعمال روز اول محرم

لَا سَنَدَ لَهُ، يَا كَزَمَنَ لَا كَزَلَهُ، يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ، يَا عَظِيمَ

پشتوانه‌ای ندارد، ای گنجینه کسی که گنجی ندارد، ای نیکو آزمایش، ای بزرگ

الرَّجَاءِ، يَا عِزَّ الضُّعَفَاءِ، يَا مُنْقِذَ الْغَرَقِيِّ، يَا مُنْجِيَ الْهَلَكِيِّ،

امید، ای عزت ناتوان، ای نجات بخش غرق شدگان، ای رهاننده هلاک شدگان،

يَا مُنْعِمُ يَا مُجْمِلُ، يَا مُفْضِلُ يَا مُحْسِنُ، أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ

ای نعمت دهنده، ای زیباکار، ای فرون بخش، ای نیکوکار، تویی که برایت سجده کرد،

سَوَادُ اللَّيْلِ، وَنُورُ النَّهَارِ، وَضَوْءُ الْقَمَرِ، وَشُعَاعُ الشَّمْسِ،

سیاهی شب، و روشنی روز، و تابش ماه، و شعاع خورشید،

وَدَوِيُّ الْمَاءِ، وَحَفِيفُ الشَّجَرِ؛ يَا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَكَ . اللَّهُمَّ

و خروش آب و صدای برگ درختان، ای خدا شریکی برای تو نیست. خدایا

اجْعَلْنَا خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ، وَاعْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ، وَلَا تُؤَاخِذْنَا

ما را بهتر از آنچه گمان می کنند قرار ده، و از ما آنچه را نمی دانند ببامرز، و به آنچه از ما می گویند

بِمَا يَقُولُونَ؛ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ

سرزنشمان مکن، خدا مرا بس است، معبودی جز او نیست، بر او تکیه کردم، و او پروردگار

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ آمَنَّا بِهِ كُلُّ مَنٍ عِنْدِ رَبِّنَا؛ وَمَا يَدَّكُرُ إِلَّا أُولُوا

عرش بزرگ است، به او ایمان آوردیم. همه چیزها از جانب پروردگار ماست، و یادآور نشوند مگر

الْأَلْبَابِ . رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا، وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ

صاحبان خرد، پروردگارا دل‌های ما را بعد از آنکه هدایتمان فرمودی منحرف مکن، و از نزد خود

رَحْمَةً؛ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ . شیخ طوسی فرموده: که

رحمتی به ما ببخش، همانا تو بخشنده‌ای.

روزه دهه اول محرم مستحب است ولی روز عاشورا تا بعد

از عصر از خوراکی و آشامیدنی خودداری کند، آنگاه

کمی تربت بخورد، و سید روایت کرده که روزه تمام این

ماه فضیلت دارد، و روزه آن روز روزه‌دار را از هر گناهی

اعمال شب عاشورا

حفظ می کند.

روز سوّم: روزی است که حضرت یوسف علیه السلام از زندان آزاد شد، هر که آن روز را روزه بگیرد، حق تعالی کارهای مشکل را بر او آسان کند و اندوه را از او برطرف سازد، و در روایت نبوی آمده: دعایش اجابت شود.

روز نهم: روز تاسوعاست. از امام صادق علیه السلام روایت شده: تاسوعا روزی است که امام حسین علیه السلام و اصحابش را در کربلا محاصره کردند و سپاه شام برای جنگ با آن حضرت گرد آمدند و ابن مرجانه و عمر سعد، به خاطر کثرت سپاه و بسیاری لشگر، که برای آنها گرد آمده بودند، خوشحال شدند، و امام حسین علیه السلام و اصحابش را ضعیف به حساب آوردند، و یقین کردند که برای حضرت یآوری نخواهد آمد، و اهل عراق او را مدد نخواهند کرد، سپس فرمود: پدرم فدای آن ضعیف غریب.

شب دهم: شب عاشورا است، سید در کتاب «اقبال» برای این شب دعاها و نمازهای بسیار با فضیلت‌های فراوان روایت کرده، از جمله صد رکعت نماز که در هر رکعت پس از سوره «حمد» سه مرتبه سوره «توحید» خوانده، و بعد از پایان صد رکعت هفتاد مرتبه بگوید:

اعمال شب عاشورا

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ

منزه است خدا، و سپاس خدای را، و نیست معبودی جز خدا، و خدا بزرگتر است، و جنبش

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. و در روایت دیگر پس از الْعَلِيِّ

و نیرویی نیست مگر به خدای برتر بزرگ.

الْعَظِيمِ استغفار هم ذکر شده. و نیز چهار رکعت نماز در آخر شب که در هر رکعت پس از سوره حمد، هر کدام از آیه الکرسی و سوره های توحید و فلق و ناس را ده مرتبه بخواند، و پس از سلام صد مرتبه سوره توحید را قرائت کند. و دیگر چهار رکعت نماز، در هر رکعت سوره حمد و پنجاه مرتبه سوره توحید و این نماز برابر است با نماز امیرالمؤمنین عليه السلام که فضیلت بسیار دارد، و فرموده: پس از نماز، بسیار ذکر خدا کند، و صلوات بسیار بر رسول خدا صلى الله عليه وآله فرستد، و هر چه می تواند بر دشمنان ایشان لعن کند. و در فضیلت احیا این شب روایت کرده: مانند آن است که عبادت کرده باشد به عبادت جمیع فرشتگان، و عبادت در آن، برابر هفتاد سال عبادت است، و اگر کسی را توفیق دست دهد، در چنین شبی در کربلا باشد، و امام حسین عليه السلام را زیارت کند و نزد آن حضرت تا صبح بیتوته کند، خدا او را آغشته به خون امام حسین عليه السلام در زمره شهدا با آن

اعمال روز عاشورا

حضرت محشور فرماید.

روز دهم: روز شهادت سید الشهداء عَلَيْهِ السَّلَامُ و روز مصیبت و حزن ائمه طاهرین عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و شیعیان ایشان است، و در این روز سزاوار است شیعیان مشغول کاری از کارهای دنیا نگردند، و برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند، و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشند، و عزاداری حضرت امام حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ را بر پا کنند و اشتغال به ماتم داشته باشند به صورتی که در ماتم عزیزترین اولاد و اقوام خود اشتغال می‌ورزند، و آن حضرت را به زیارت عاشورا که پس از این در باب زیارات [صفحه ۱۱۱۵] بیاید، زیارت کنند. و در نفرین و لعن بر قاتلان آن حضرت سعی نمایند.

و یکدیگر را در مصیبت آن وجود مقدس به این جملات تعزیت گویند:

أَعْظَمَ اللَّهُ أَجُورَنَا، بِمُصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ، وَجَعَلْنَا

خدا مزدهای ما را به خاطر سوگواری مان برای حسین (درود بر او باد) بزرگ گرداند، و قرار دهد

وَإِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ، مَعَ وَلِيِّهِ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ، مِنْ آلِ

ما و شما را از خونخواهانش به همراه ولی اش امام مهدی از خاندان

مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ . و سزاوار است در این روز مقتل

محمد (درود بر ایشان باد)

[کتابهایی که پیرامون واقعه کربلا نگاشته شده است] بخوانند، و یکدیگر را بگریانند. روایت شده که چون حضرت موسی به ملاقات خضر و فرا گرفتن بعضی از حقایق از آن جناب مأمور شد، اول چیزی که در هنگام ملاقات بین ایشان مذاکره شد، این بود که خضر برای حضرت موسی مصائب و بلاهایی را که بر آل محمد علیهم السلام وارد می شود ذکر نمود و هر دو گریستند، و گریستن ایشان شدت گرفت. از ابن عباس روایت شده است: در ذی قار خدمت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام رسیدم، صحیفه ای به خط خود و املاء پیامبر صلی الله علیه و آله بیرون آورد، و از آن صحیفه برای من خواند، در آن صحیفه مقتل امام حسین علیه السلام بود، و اینکه چگونه شهید می شود، و چه کسی او را به شهادت می رساند، و چه کسی او را یاری می کند، و چه کسی با او شهید می شود، پس آن حضرت گریه کرد گریه ای سخت و مرا به گریه انداخت. فقیر گوید: اگر مقام را گنجایش بود، مختصر مقتلی در اینجا ذکر می کردم، اما محل را گنجایش آن نیست هر که بخوهد به کتابهای ما در زمینه مقتل رجوع کند. در هر صورت اگر کسی در این روز نزد قبر مطهر آن حضرت باشد، و مردم را آب دهد، مانند کسی است که

اعمال و زعاشورا

لشگر آن جناب را آب داده باشد، و با آن حضرت در کربلا حاضر بوده، و خواندن هزار مرتبه سوره توحید در این روز فضیلت بسیار دارد، و روایت شده: خدای رحمان به سوی او نظر رحمت کند، و سید برای این روز دعایی نقل کرده شبیه به دعای عشرات، بلکه موافق بعضی روایات، ظاهراً خود آن دعا باشد.

شیخ طوسی از عبد الله بن سنان از امام صادق علیه السلام چهار رکعت نماز و دعایی نقل کرده است که باید در این روز در وقت چاشت بجا آورد، ما به خاطر اختصار ذکر نکردیم، هر که طالب است به زاد المعاد رجوع کند و نیز شایسته است که شیعیان در این روز بی آنکه قصد روزه کنند، از خوردن و آشامیدن امساک نمایند. و در آخر روز، پس از عصر افطار کنند به غذایی که اهل مصیبت می خورند، مانند ماست یا شیر و امثال آنها، نه مثل غذاهای لذیذ. و جامه های پاکیزه بپوشند، و به هیئت صاحبان مصیبت دگمه ها را بکشایند، و آستینها را بالا بزنند، و علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده: بهتر آن است که روز نهم و دهم را روزه نگیرد، زیرا بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آن حضرت روزه می داشتند، و به دروغ، احادیث بسیار

اعمال روز عاشورا

در فضیلت این دو روز، و روزه آنها را به حضرت رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نسبت داده‌اند، و از طریق اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَامُ احادیث بسیاری در مذمت روزه این دو روز به ویژه روز عاشورا وارد شده. و نیز بنی امیه علیهم اللعنة برای برکت، آذوقه سال را در روز عاشورا ذخیره می‌نمودند! به این خاطر از حضرت رضا عَلَيْهِ السَّلَامُ روایت شده:

هر که کوشیدن در حوائج خود را در روز عاشورا ترک کند، و به دنبال کاری نرود، حق تعالی حوائج دنیا و آخرت او را برآورد و هر که روز عاشورا، روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد، حق تعالی روز قیامت را روز شادی و سرور و خوشحالی او گرداند، و دیده‌اش در بهشت به ما روشن شود و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد، و در آن روز برای منزل خود چیزی ذخیره نماید خدا آن ذخیره را برای او مبارک نکند، و روز قیامت با یزید و عبیدالله بن زیاد، و عمر بن سعد علیهم اللعنة محشور گردد. بنابر این انسان باید در روز عاشورا مشغول کاری از کارهای دنیا نگردد، بلکه در گریه و نوحه و مصیبت باشد، و اهل خانه خود را دستور دهد که عزای آن حضرت را بپا دارند، و مشغول ماتم و سوگواری باشند، چنان که در سوگ عزیزترین اولاد و اقوام

اعمال روز عاشورا

خود مشغول می‌شوند، و در آن روز بی آنکه قصد روزه کنند، از خوردن و آشامیدن امساک ورزند، و در آخر روز پس از عصر افطار کنند گرچه به جرعه آبی باشد، و روزه کامل نگیرند، مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجب داشته باشد، که به نذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد، و در آن روز در خانه خود آذوقه ذخیره نکند، و لب به خنده نگشاید، و به لهو و لعب نپردازد، و هزار مرتبه قاتلان آن حضرت را لعنت کند و بگوید: **اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ**

خداوندا بر قاتلان حسین (درود بر او باد) لعنت فرست

السَّلَامُ. مؤلف گوید: از کلام این بزرگوار معلوم می‌شود، که احادیثی که در فضیلت روز عاشورا است همه جعلی است، و به دروغ به حضرت رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نسبت داده‌اند. صاحب کتاب «شفاء الصدور» در شرح این قسمت از زیارت عاشورا: «**اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمِّيَّةَ**» سخن را در این مقام بسط داده، خلاصه‌اش آنکه، تبرک بنی‌امیه به این روز نامیمون بر چند وجه است: **أَوَّلُ**: ذخیره کردن غذا و آذوقه را در این روز مستحب شمردند، و آن آذوقه را تا سال دیگر مایه سعادت و وسعت رزق، و رفاه زندگی دانستند، چنان که در اخبار اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، از باب تعریض

اعمال روز عاشورا

به ایشان، از این مطلب نهی مکرر وارد شده دوّم: اقامه مراسم عید است، از توسعه رزق بر عیال، و نو کردن لباس، و کوتاه کردن شارب، و گرفتن ناخن، و مصافحه، و رسوم دیگر عید، که راه و روش بنی امیّه و پیروان ایشان بر آن جاری است.

سوّم: التزام به روزه این روز، که اخبار بسیاری در فضیلت آن جعل کرده‌اند.

چهارم: دعا و طلب حوائج را در این روز به عنوان روزی مبارک مستحبّ دانسته‌اند، و برای این کار در این روز، با جعل و وضع و افترا، مناقب و فضائلی ساخته‌اند، و دعاهایی چند تلفیق کرده، تعلیم عاصیان نمودند، تا امر ملتبس، و کار مشتبّه شود، چنان که در خطبه‌ای که در این روز در شهرهای خود می‌خوانند، برای هر پیامبر وسیله و شرفی در این روز زیاد می‌کنند مانند خاموش شدن آتش نمود، استقرار سفینه نوح، غرق شدن لشگریان فرعون، و نجات یافتن عیسی از دار یهودیان، چنان که جبله مکیّه نقل کرده است که از میثم تمّار شنیدم که فرمود: والله این امت پسر پیامبر خود را در محرّم در روز دهم به قتل می‌رسانند، و هرآینه دشمنان حق این روز را روز برکت قرار می‌دهند، و همانا این کار شدنی

اعمال روز عاشورا

است، و در علم خدای تعالی گذشته، و من آن را می دانم به عهدی که از مولایم امیر المؤمنین علیه السلام به من رسیده. جمله می گوید: گفتم: چگونه مردم روز شهادت حسین علیه السلام را روز برکت قرار می دهند؟ میثم گریست و فرمود: حدیثی جعل می کنند که روز عاشورا روزی است که خدای تعالی توبه آدم را در آن قبول کرد، با اینکه خدا توبه آدم را در ذو الحجة پذیرفت، و گمان می کنند که عاشورا روزی است که خدا یونس را از شکم ماهی بیرون آورد، در حالی که خدا در ذو القعدة یونس را از شکم ماهی بیرون آورد، و گمان می کنند این روز، روزی است که کشتی نوح بر کوه جودی قرار گرفت، با اینکه این واقعه در روز هیجدهم ذو الحجة رخ داده، و گمان می کنند روزی است که خدا دریا را برای موسی شکافت، در حالی که این حادثه در ربیع الاول بوده است در هر صورت با این همه تصریح و تأکید که در خبر میثم آمده است و در حقیقت از نشانه های نبوت و امامت، و دلیل بر حقانیت طریقه شیعه است، که اینگونه اخبار یقینی را در اختیار گذاشته، و مضمون آن مطابق با واقع محسوس است.

از عجایب است که دعایی بر طبق این اکاذیب، تلفیق شده،

اعمال روز عاشورا

و در کتابهای بعضی از بیخبران که غافل بوده‌اند ذکرش به میان آمده و به دست عوام داده شده، و البته خواندن آن دعا بدعت و حرام است و آن دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ مِلاَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است، منزه است خدا به پُری ترازو، و نهایت دانش،

وَمَبْلَغِ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ... پس از دو سه سطر چنین دارد: ده

و سر حدّ خشنودی و وزن عرش

مرتبه صلوات فرستد و بگوید: یا قَابِلِ تَوْبَةِ آدَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ،

ای پذیرنده توبه آدم در روز عاشورا،

یا رَافِعِ اِدْرِيسَ اِلَى السَّمَاءِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، یا مُسَكِّنِ سَفِينَةَ

ای بالا برنده ادریس به آسمان در روز عاشورا، ای آرام‌دهنده کشتی

نُوحَ عَلَى الْجُودِيِّ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، یا غِيَاثَ اِبْرَاهِيمَ مِنَ النَّارِ يَوْمَ

نوح بر جودی در روز عاشورا، ای فریادرس ابراهیم از آتش در روز

عاشوراء...

عاشورا...

شک نیست که این دعا را یکی از ناصیبه‌های مدینه، یا خوارج مسقط یا امثال اینها جعل کرده و با این جعل کردن ظلم بنی امیه را به کمال رسانده، پایان تلخیص کلام صاحب کتاب شفاء الصدور در هر صورت در پایان روز عاشورا سزاوار است یاد کردن حال اهل حضرت سید الشهداء عليه السلام و دختران و اطفال آن حضرت که در این وقت، در سرزمین

اعمال وزعاثورا

کربلا اسیر دشمنان گشته، و به حزن و گریه مشغول بودند و مصائبی بر ایشان گذشت، که در خاطر هیچ آفریده‌ای خطور نکند، و قلم را تاب نوشتن آن نباشد. و چه نیکو سروده هر که سروده:

فَاجِعَةٌ إِنْ أَرَدْتُ أَكْثِبُهَا مُجْمَلَةٌ ذِكْرَةٌ لِمُدَّكِرٍ

فاجعه‌ای است اگر بخواهم آن را بنویسم به صورت اجمال برای یادآوری یادآوران

جَرَّتْ دُمُوعِي فَحَالَ حَائِلُهَا مَا بَيْنَ لَحْظِ الْجُفُونِ وَالزُّبُرِ

اشکم روان شود، پس پرده گردد میان نگاه چشمها و صفحات کتاب

وَقَالَ قَلْبِي بُقِيَا عَلَيَّ فَلَا وَاللَّهِ مَا قَدِ طُبِعْتُ مِنْ حَجَرٍ

دلم گوید بر من رحمی که سوگند به خدا من از سنگ سرشته نشدم

بَكَتْ لَهَا الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي مَدَامِيعِ حُمُرٍ

بر آن مصیبت زمین و آسمان گریست و هرچه ما بین آن دو می‌باشد گریه‌های خونبار

من از تحریر این غم ناتوانم که تصویرش زده آتش بجانم
ترا طاقت نباشد از شنیدن شنیدن کی بود مانند دیدن
پس برخیز و به رسول خدا و علی مرتضی و فاطمه زهرا و امام
مجتبی و سایر امامان از ذرّیه سید الشهداء علیهم‌السلام سلام کن،
و ایشان را بر این مصائب جانکاه با دل سوخته و چشم
گریان تعزیت بگو، و این زیارت را بخوان:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای وارث آدم، برگزیده خدا، سلام بر تو

اعمال و فرعا شورا

یا وارث نوح نبی الله؛ السّلام علیک یا وارث ابراهیم خلیل

ای وارث نوح پیامبر خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم دوست

الله؛ السّلام علیک یا وارث موسی کلیم الله؛ السّلام علیک

خدا، سلام بر تو ای وارث موسی همسخن خدا، سلام بر تو

یا وارث عیسی روح الله؛ السّلام علیک یا وارث محمد حبیب

ای وارث عیسی روح خدا، سلام بر تو ای وارث محمد محبوب

الله؛ السّلام علیک یا وارث علی امیر المؤمنین ولی الله؛ السّلام

خدا، سلام بر تو ای وارث علی امیر مؤمنان ولی خدا، سلام

علیک یا وارث الحسن الشّهِید، سبّ رسول الله؛ السّلام

بر تو ای وارث حسن شهید نوازه رسول خدا، سلام

علیک یا بن رسول الله؛ السّلام علیک یا بن البشیر النذیر،

بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند بشارت دهنده و بیم دهنده،

و ابن سیّد الوصیین؛ السّلام علیک یا بن فاطمة سیّدة

و فرزند آقای جانشینان، سلام بر تو ای فرزند فاطمه بانوی

نساء العالمین؛ السّلام علیک یا ابا عبد الله؛ السّلام علیک

بانوان جهانیان، سلام بر تو ای ابا عبد الله، سلام بر تو ای

یا خیرة الله و ابن خیرته؛ السّلام علیک یا ثار الله و ابن ثاره؛

برگزیده خدا و فرزند برگزیده خدا، سلام بر تو ای خون خدا و فرزند خون خدا،

السّلام علیک ایها الوتر الموتر؛ السّلام علیک ایها الإمام

سلام بر تو ای تنهایی که انتقام خونت گرفته نشد، سلام بر تو ای امام

الهادی الزّکی، و علی ارواح حلت بفنائک، و اقامت فی

راهنما و پاک، و بر ارواحی که به آستانت فرود آمدند، و در جوارت

جوارک، و وفدت مع زوارک؛ السّلام علیک منی ما بقیث

اقامت گزیدند، و همراه زائرانت وارد شدند، از من بر تو سلام، تا زنده‌ام،

و بقی اللیل والنهار، فلقد عظمت بک الرّزیة، و جلّ

و تا شب و روز بریاست، همانا عزای تو بزرگ شد، و سوگواری

اعمال وزعاثورا

المُصَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَفِي أَهْلِ السَّمَاوَاتِ أَجْمَعِينَ،

در میان مؤمنان و مسلمانان و در همگی اهل آسمانها و ساکنان

وَفِي سُكَّانِ الْأَرْضِينَ؛ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ؛ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ

زمین عظیم گشت، همه ما از خداییم و به سوی او باز می گردیم، درودها

وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ، عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ، الطَّيِّبِينَ

و برکات و تحیات خدا بر تو، و بر پدران پاک و پاکیزه

الْمُنْتَجَبِينَ، وَعَلَى ذُرَارِهِمُ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ. السَّلَامُ عَلَيْكَ

و نجیب، و بر فرزندان راهنمای رهیافته آنان. سلام بر تو

يَا مَوْلَايَ وَ عَلَيْهِمْ، وَ عَلَى رُوحِكَ وَ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ، وَ عَلَى

ای مولایم، و بر ایشان و بر روح تو و بر روح آنان، و بر

تُرْبَتِكَ وَ عَلَى ثَرْبَتِهِمْ. اَللّٰهُمَّ لَقِهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا، وَرَوْحًا

خاکت و بر خاکشان. خدایا رحمت و خشنودی و روح

وَ رِيحَانًا. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، يَا بَنَ خَاتَمِ

و ریحان بر آنان بیفکن، سلام بر تو ای مولایم ای ابا عبد الله، ای فرزند خاتم

النَّبِيِّينَ، وَيَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، وَيَابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ.

انبیاء و ای فرزند آقای جانشینان، و ای فرزند بانوی بانوان جهانیان،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدُ يَابْنَ الشَّهِيدِ، يَا أَخَا الشَّهِيدِ، يَا أَبَا الشَّهِدَاءِ.

سلام بر تو ای شهید، ای فرزند شهید، ای برادر شهید، ای پدر شهیدان،

اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ، وَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَ فِي هَذَا

خدایا از جانب من به حضرت او برسان، در این ساعت، و در این روز، و در این

الْوَقْتِ وَ فِي كُلِّ وَقْتٍ، تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَ سَلَامًا؛ سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْكَ

وقت، و در همه وقت، تحیت بسیار و سلام، سلام و رحمت

وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ، يَا بَنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ، وَعَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ

و برکات خدا بر تو، ای فرزند آقای جهانیان و بر شهید شدگان یا تو،

مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا، مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ. السَّلَامُ عَلَى

سلامی پیوسته، به پیوستگی شب و روز، سلام بر

اعمال و زعاثورا

الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ . السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ .

حسین، فرزند علی شهید، سلام بر علی فرزند حسین شهید،

السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ . السَّلَامُ عَلَى

سلام بر عباس فرزند امیر مؤمنان شهید، سلام بر

الشَّهِدَاءِ مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ . السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وُلْدِ

شهیدان از فرزندان امیر مؤمنان، سلام بر شهیدان از فرزندان

الْحَسَنِ . السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ . السَّلَامُ عَلَى

حسین، سلام بر شهیدان از فرزندان حسین، سلام بر

الشَّهِدَاءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلٍ . السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهِدٍ

شهیدان از فرزندان جعفر و عقیل، سلام بر همه شهیدان

مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ،

همراه آنان از مؤمنان. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست،

وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا . السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ

و از جانب من تحیت بسیار و سلام فراوان به ایشان برسان سلام بر تو ای رسول

اللَّهِ ، أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَاءَ فِي وَدِّكَ الْحُسَيْنِ . السَّلَامُ

خدا، خدا شکیباییات را در مصیبت فرزندت حسین نیکو گرداند، سلام

عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ ، أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَاءَ فِي وَدِّكَ الْحُسَيْنِ .

بر تو ای فاطمه، خدا شکیباییات را در مصیبت فرزندت حسین نیکو گرداند،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ، أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَاءَ فِي

سلام بر تو ای امیر مؤمنان، خدا شکیباییات را در مصیبت فرزندت

وَدِّكَ الْحُسَيْنِ . السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ ، أَحْسَنَ

حسین نیکو گرداند، سلام بر تو ای ابامحمد ای حسن مجتبی،

اللَّهُ لَكَ الْعِزَاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ . يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ،

خدا شکیباییات را در مصیبت برادرت حسین نیکو گرداند، ای مولای من ای اباعبدالله

أَنَا ضَيْفُ اللَّهِ وَضَيْفُكَ، وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ، وَلِكُلِّ ضَيْفٍ

من مهمان خدا و مهمان تو، و پناهنده به خدا، و پناهنده به تو، برای هر مهمان

روز بیست و پنجم ماه محرم

وَجَارِ قَرِي، وَقَرَايَ فِي هَذَا الْوَقْتِ، أَنْ تَسَالَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ

و پناهنده‌ای پذیرایی هست، پذیرایی من در این وقت این است، که از خدای منزّه برتر بخواهی،

وَتَعَالَى، أَنْ يَرْزُقَنِي فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ؛ إِنَّهُ سَمِيعُ الدُّعَاءِ،

که آزادی از آتش دوزخ را نصیب کند، همانا او شنوای دعا و نزدیک

قَرِيبٌ مُجِيبٌ.

و اجابت‌کننده است.

روز بیست و پنجم: به گفته جمعی از علما در سال نود و چهار،

یا روز دوازدهم سال نود و پنج که آن سال را سَنَةُ

الْفُقْهَاءِ [سال فقیهان] می‌گفتند، حضرت زین العابدین عليه السلام از

دنیا رحلت کرد.

اعمال ماه صفر

فصل هشتم: اعمال ماه صفر

آگاه باش که این ماه معروف به نُحُوسْت و بد یُمْنی است و برای رفع نُحُوسْت و بد یُمْنی چیزی بهتر از صدقه دادن و خواندن دعاها و استعاذات وارده نیست و اگر کسی بخواهد از بلاهای نازلۀ این ماه، محفوظ بماند، چنان که محدث فیض و غیر او فرموده‌اند، هر روز ده مرتبه بخواند:

يَا شَدِيدَ الْقُوَى، وَيَا شَدِيدَ الْحَالِ، يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ، ذَلَّتْ

ای سخت نیرو، و سخت کيفر، ای عزیز، ای عزیز، ای عزیز، همه آفریدگانت در برابر

بِعَظْمَتِكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ، فَآكْفِنِي شَرَّ خَلْقِكَ؛ يَا مُحْسِنُ

عظمتت خوار گشته، مرا از شر آفریدگانت کفایت کن، ای نیکوکار،

يَا مُجْمِلُ، يَا مُنِعْمُ يَا مُفْضِلُ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ؛ إِنِّي

ای زیباکار، ای نعمت بخش، ای افزون کن، ای که معبودی جز تو نیست، منزهی تو،

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ؛ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الغَمِّ، وَكَذَلِكَ

من از ستمکارانم، پس دعایش را مستجاب کردیم، و او را اشاره به رهایی حضرت یونس از دل ماهی آزدوده

نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ؛ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، الطَّيِّبِينَ

نجات دادیم، و اینچنین مؤمنان را نجات می دهیم، درود خدا بر محمد و خاندان پاک

الطَّاهِرِينَ . سَيِّدِ ابْنِ طَاوُوسٍ بِرَأْيِ هَلَالِ ابْنِ مَاهِ دَعَائِي

و پاکیزه اش.

روایت کرده.

روز اوّل: در سال سی و هفتم جنگ صفین در گرفت، و در

اعمال ماه صفر

این روز در سال شصت و یکم به قولی سر مبارک حضرت سید الشهداء علیه السلام را وارد دمشق کردند، و بنی امیه آن روز را عید قرار دادند، و آن روزی است که در آن غصه‌ها تازه می‌شود.

كَانَتْ مَاتِمٌ بِالْعِرَاقِ تَعُدُّهَا أُمُوِيَّةٌ بِالشَّامِ مِنْ أَعْيَادِهَا

در عراق ماتمهایی بود که آن را به حساب آوردند بنی امیه در شام از عیدهای خود

و در این روز و به قولی در روز سوم، در سال صد و بیست و یک زید بن علی شهید شد.

روز سوم: سید ابن طاووس از کتابهای اصحاب ما امامیه نقل کرده است که در این روز خواندن دو رکعت نماز مستحب است که در رکعت اول سوره‌های حمد و *إِنَّا فَتَحْنَا* و در رکعت دوم سوره‌های حمد و توحید خوانده و پس از سلام صد مرتبه صلوات، و صد مرتبه *اللَّهُمَّ الْعَن آلَ أَبِي سُفْيَانَ* و صد مرتبه استغفار بگویند، آنگاه حاجت خود را بخواهد.

روز هفتم: به قول شهید و کفعمی و دیگران و از طرفی به قول شیخ کلینی و شیخ طوسی: در روز بیست و هشتم در سال پنجاهم شهادت حضرت مجتبی علیه السلام واقع شد. [و در این روز در سال ۱۲۸ ولادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام در «ابوا» (منزلی بین مکه و مدینه) اتفاق افتاد. از مؤلف]

اعمال ماه صفر

روز بیستم: روز اربعین و به قول شیخ مفید و شیخ طوسی، روز بازگشت خانواده حضرت حسین علیه السلام از شام به مدینه، و روز ورود جابر بن عبدالله انصاری به کربلا برای زیارت امام حسین علیه السلام است، و جابر نخستین زائر آن حضرت پس از شهادت ایشان است، و زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام در این روز مستحب است. از حضرت عسگری علیه السلام روایت شده:

نشانه‌های مؤمن پنج چیز است: بجا آوردن پنجاه و یک رکعت نمازهای واجب و نافله در شب و روز، زیارت اربعین، انگشتر به دست راست نمودن، و در سجده جبین را بر خاک گذاشتن، و بلند گفتن «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ». شیخ در کتاب «تهذیب» و «مصباح» زیارت خاص این روز را از امام صادق علیه السلام نقل کرده که ما ان شاء الله در باب زیارات خواهیم آورد. [صفحه ۱۱۴۲]

روز بیست و هشتم: سال یازدهم روز وفات حضرت خاتم انبیا (صلوات الله و سلامه علیه) است، و روز وفات به اتفاق همه علما روز دوشنبه بوده، و هنگام وفات شصت و سه سال داشتند. در چهل سالگی مبعوث به رسالت شد، سیزده سال در شهر مکه مردم را به خداپرستی خواند، در سن پنجاه و سه سالگی

اعمال ماه صفر

به مدینه هجرت کرد، و در سال دهم هجری از دنیا رفت، غسل و حنوطش را امیرالمؤمنین عهده‌دار بود، و پس از غسل و کفن بر بدن مطهرش نماز گزارد، آنگاه اصحاب دسته دسته و بدون امام بر آن حضرت نماز خواندند، سپس امیرمؤمنان علیه السلام آن حضرت را در حجره طاهره، در همان نقطه‌ای که از دنیا رفته بود دفن کرد.

از انس بن مالک روایت شده: زمانی که از دفن پیامبر فارغ شدیم، حضرت فاطمه علیها السلام به سوی من آمد و گفت: چگونه جان‌وروان شما همراهی کرد بر چهره پیامبر خدا خاک فرو ریزید، سپس گریست و فرمود:

يَا أَبَتَاهُ أَجَابَ رَبًّا دَعَاهُ يَا أَبَتَاهُ مِنْ رَبِّهِ مَا أَدْنَاهُ

پدرم، پروردگارت را که تو را فراخواند پاسخ دادی

پدرم، چقدر به پروردگارت نزدیکی

چه زیبا سروده شده:

ای دو جهان زیر زمین از چه‌ای خاک‌نه‌ای خاک‌نشین از چه‌ای به روایت معتبر، آن بانوی بانوان، مُشتی از خاک پاک آن مرقد مطهر را برگرفت، و بر دیدگان نهاد و فرمود:

مَاذَا عَلَيَّ مِنْ شَمِّ تُرْبَةِ أَحْمَدٍ أَنْ لَا يَشَمَّ مَدَى الزَّمَانِ غَوَالِيَا

بر بوینده خاک احمد چیست؟

اینکه تا پایان زمان عطرها را نبوید

صُبَّتْ عَلَيَّ مَصَائِبُ لَوَائِبِهَا صُبَّتْ عَلَيَّ الْإَيَّامُ صِرْنَ لِيَالِيَا

بر من مصائبی فرود آمد که اگر آنها

بر روزها فرود آمده بود شب می‌شدند

اعمال ماه صفر

شیخ یوسف شامی در کتاب «دُرُّ الْعَظِيمِ» نقل کرده است که فاطمه زهرا عَلَيْهَا السَّلَامُ این اشعار را در مرثیه پدر فرمود:

قُلْ لِلْمُعَيَّبِ تَحْتَ أَطْبَاقِ الثَّرَىٰ
 إِنْ كُنْتَ تَسْمَعُ صَرَخَتِي وَنِدَائِيَا

به آن که در زیر توده‌های خاک پنهان شده بگو اگر فریاد و صدای مرا می‌شنیدی

صُبَّتْ عَلَيَّ مَصَائِبُهُ لَوْ أَنَّهَا
 صُبَّتْ عَلَى الْيَوْمِ عَلَى الْيَوْمِ صِرْنَ لَيْلِيَا

بر من مصائبی فرو ریخت که اگر آنها بر روزها فرو ریخته بود شب می‌شدند

قَدْ كُنْتُ ذَاتَ حِمِّي بِظِلِّ مُحَمَّدٍ
 لَا أَخْشِي مِنْ ضَيْمٍ وَكَانَ حِمِّي لِيَا

همانا من در سایه محمد حمایتی داشتم که از ستم نمی‌ترسیدم و او جورکش من بود

فَالْيَوْمَ أَخْضَعُ لِلذَّلِيلِ وَآتَقِي
 ضَيْمِي وَادْفَعُ ظَالِمِي بِرِدَائِيَا

اما امروز برای شخص پست تواضع کنم و از ستم بر خود می‌پرهیزم و ستمگرم را با جامه‌ام دفع می‌کنم

فَإِذَا بَكَتْ قُرَيْبَةٌ فِي لَيْلِهَا
 شَجْنَا عَلَى غُصْنٍ بَكَيتُ صَبَاحِيَا

اگر قمری به شبانگاهش گریه کند من در روز از غصه بر شاخساری بگریم

فَلَا جَعَلَنَّ الْحُزْنَ بَعْدَكَ مَوْسِي
 وَلَا جَعَلَنَّ الدَّمَعَ فَيْكُ وَشَاحِيَا

اندوه را پس از تو مونسم قرار می‌دهم و دانه‌های اشک را در حجر تو گردنبندم

روز آخر ماه: سال دویست و سه به قول شیخ طبرسی و ابن

اثیر ، شهادت حضرت رضا عَلَيْهِ السَّلَامُ به سبب انگور زهر آلود

واقع شد. در آن وقت سن مبارکش پنجاه و پنج سال بود ، و

قبر شریفش در خانه حمید بن قحطبه در قریه سناباد در

سرزمین طوس قرار گرفت ، که قبر هارون الرشید هم در آن

خانه است.

فصل پنجم: اعمال ماه ربیع الاول

شب اول: سال سیزدهم بعثت، مبدأ هجرت رسول خدا ﷺ از مکه معظمه به مدینه منوره بود، و در آن شب ایشان در غار ثور پنهان شدند، و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام برای فدا کردن جان خود به جای آن حضرت خوابید، و از شمشیرهای قبایل مشرکین پروا نکرد، و فضل خود و مواسات و برادری خویش را با رسول خدا ﷺ به تمام جهانیان آشکار ساخت، و آیه کریمه: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ﴾ در شأنش نازل شد.

روز اول: علما فرموده اند، برای شکر نعمت سلامتی رسول خدا و امیرالمؤمنین صلوات الله علیهما، مستحب است روزه بدارند، و زیارت آن دو بزرگوار در این روز بسیار مناسب است، سید در کتاب «اقبال» برای این روز دعایی روایت فرموده و در این روز به قول شیخ کفعمی حضرت عسگری علیه السلام وفات یافت، ولی قول مشهور روز هشتم است و شاید ابتدای بیماری آن حضرت در چنین روزی بوده است.

روز هشتم: سال دویست و شصت شهادت حضرت عسگری

اعمال ماه ربیع الاول

عَلَيْهِ السَّلَامُ واقع شد، و حضرت صاحب الامر صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ به منصب جلیل امامت نایل گردید، زیارت این دو بزرگوار در این روز بسیار مناسب است.

روز نهم: روز عید بزرگ است، و روز عید بقر است، و برای آن شرح مفصلی است که در جای خود ذکر شده. در روایتی آمده: هر که در این روز چیزی انفاق کند، گناهانش آمرزیده می شود. و گفته اند: در این روز مستحب است: اطعام نمودن برادران مؤمن، و خشنود گرداندن ایشان، و توسعه دادن در نفقه بر اهل و عیال، و پوشیدن جامه های نو، و شکر و عبادت حق تعالی، و این روز، روز برطرف شدن غمها، و روز بسیار شریفی است، و چون روز هشتم ماه شهادت امام عسگری عَلَیْهِ السَّلَامُ بوده و این روز، روز اول امامت حضرت صاحب الزمان ارواح العالمین فداه است، سبب مزید شرافتش خواهد بود.

روز دوازدهم: به قول جناب کلینی، و مسعودی، و مشهور بین عامه، ولادت رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ در این روز بوده، و در آن دو رکعت نماز مستحب است که در رکعت اول پس از سوره حمد سه مرتبه سوره کافرون و در رکعت دوم سه مرتبه سوره توحید خوانده می شود، و در این روز رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

اعمال ماه ربیع الاول

به مدینه وارد شدند، و شیخ فرموده: در چنین روزی در سال صدوسی و دو حکومت بنی مروان به پایان رسید.

روز چهاردهم: در سال شصت و چهار یزید بن معاویه به سوی درکات دوزخ شتافت، در کتاب *أخبار الدُّوَلِ* آمده است که یزید به بیماری ذاتُ الجنب در منطقه حوران از دنیا رفت، جنازه پلیدش را به دمشق آوردند، و در باب صغیر به خاک سپردند، و محل قبرش هم اکنون محلّ انباشتن زباله است، سن او در زمان مرگ سی و هفت سال بود، و سه سال و نه ماه حکومت کرد، انتهى.

شب هفدهم: شب ولادت حضرت خاتم انبیا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ و شب بسیار مبارکی است، و سید نقل کرده که در چنین شبی یک سال پیش از هجرت، معراج آن حضرت واقع شد.

روز هفدهم: بنا بر مشهور بین علمای امامیه، روز ولادت با سعادت حضرت خاتم انبیا محمد بن عبدالله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ است، و معروف است که ولادت با سعادتش در مکه معظمه، در خانه خود آن حضرت، در روز جمعه هنگام طلوع فجر در عام الفیل در ایام سلطنت انوشیروان [مرحوم حاج شیخ عباس (ره) در متن کتاب از انوشیروان به عنوان انوشیروان عادل یاد کرده، و در حاشیه آن توجیهی را در رابطه با

اعمال ماه ربیع الاول

عدالت او از مجلسی اول نقل کرده است، ولی با مراجعه به کتب تاریخی به ویژه شاهنامه فردوسی این معنا به دست می آید که انوشیروان آتش پرست از متکبران و ستمگران به ملت ایران بوده، و در سه روز صد هزار نفر از مخالفان ستمکاریهایش را به وضع فجیعی کشت از این جهت، از آوردن کلمه عادل خودداری کردم و توجیه مجلسی اول را هم مردود می دانم. انصاریان. [واقع شد، و همچنین در این روز شریف در سال هشتادوسه ولادت حضرت صادق علیه السلام اتفاق افتاد، و باعث فزونی فضل و شرافت این روز گردید. در هر صورت این روز، روز بسیار شریفی است و برای آن چند عمل وارد است:

اول: غسل. **دوم:** روزه گرفتن که برای آن فضیلت بسیاری است، و روایت شده هر که این روز را، روزه بدارد، خدا ثواب روزه یک سال را برای او بنویسد، و این روز، یکی از چهار روزی است، که در تمام سال به فضیلت روزه ممتاز است. **سوم:** زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از نزدیک و دور. **چهارم:** زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام به همان زیارتی که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرده، و به محمد بن مسلم تعلیم دادند، و در باب زیارات ان شاء الله خواهد آمد. **پنجم:**

اعمال ماه ربیع الاول

هنگامی که روز بالا آمد، دو رکعت نماز بجا آورد که در هر رکعت، پس از سوره حمد ده مرتبه سوره قدر و ده مرتبه سوره توحید بخواند، و بعد از سلام در مصلائی خود بنشیند، و این دعا را بخواند: **اَللّٰهُمَّ اَنْتَ حَيٌّ لَا تَمُوْتُ** [خدایا تو زنده‌ای هستی که هرگز نمیری] و این دعای مبسوطی است، چون سندش را منتهی به معصوم ندیدم، مراعات اختصار را مهم‌تر دیدم، هر که خواهان است، به زاد المعاد مراجعه کند. ششم: لازم است مسلمانان این روز را بزرگ بدانند، و تصدق و خیرات بنمایند، و مؤمنان را مسرور کنند، و به زیارت مشاهد مشرفه روند. سید در «اقبال» شرحی از لزوم بزرگداشت این روز ذکر نموده، و فرموده است: من طایفه‌ای از نصاری و جمعی از مسلمانان را یافتم، که بزرگداشت فوق العاده‌ای از روز ولادت عیسی عَلَيْهِ السَّلَامُ داشتند، و تعجب کردم که مسلمانان روز ولادت پیامبرشان را که بزرگترین همه انبیاست، و به این مرتبه از عظمت است، چگونه رضایت دهند که آنرا بسیار بی‌مایه‌تر از بزرگداشت نصاری، نسبت به ولادت مسیح بر گزار کنند!!

فصل هشتم: اعمال ماه ربیع الثانی و جمادی الاول و جمادی الآخر

اعمال ماه ربیع الثانی و جمادی الاول و جمادی الآخر

سید ابن طاووس برای روز اول هر یک از این سه ماه، دعایی نقل کرده، و شیخ مفید فرموده: روز دهم ماه ربیع الثانی سال دویست و سی و دو حضرت عسگری علیه السلام متولد شدند، که روز شریف بسیار مبارکی است، و مستحب است به شکرانه این نعمت بزرگ روزه بدارند، و در روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه جمادی الاول زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و بپا داشتن سوگ آن مظلومه مناسب است، زیرا در روایت صحیح وارد شده است که آن حضرت پس از پدر بزرگوارش بیش از هفتاد و پنج روز زنده نبود، و بنا بر مشهور که وفات رسول خدا صلی الله علیه و آله در بیست و هشتم صفر بوده، باید وفات آن بانوی بزرگوار در یکی از این سه روز واقع شده باشد، و در روز نیمه این ماه در سال سی و شش فتح بصره برای امیرالمؤمنین میسر گشت، و ولادت حضرت زین العابدین علیه السلام واقع شد، و در این روز زیارت این هر دو امام مناسب است.

اعمال ماه جمادی الآخر: سید ابن طاووس روایت کرده: مؤمن در این ماه هرگاه که خواهد، چهار رکعت نماز بجا آورد همراه با دو سلام که در رکعت اول پس از سوره حمد یک مرتبه آیه الکرسی و بیست و پنج مرتبه سوره قدر، و در

اعمال ماه ربیع الثانی و جمادى الاول و جمادى الاخر

رکعت دوم پس از سوره حمد یک مرتبه سوره اهلکم التکائر
و بیست و پنج مرتبه سوره توحید و در دو رکعت بعد، در
رکعت اول پس از سوره حمد یک مرتبه سوره کافرون و
بیست و پنج مرتبه سوره فلق و در رکعت دوم پس از سوره
حمد یک مرتبه سوره نصر و بیست و پنج مرتبه سوره ناس و
پس از سلام، هفتاد مرتبه بگوید:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ؛ و هفتاد

منزه است خدا و ستایش از آن اوست، معبودی جز او نیست، و خدا بزرگتر است

مرتبه: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ آنگاه سه مرتبه

خدا یا بر محمد و خاندان محمد درود فرست

بگوید: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ؛ پس سر به سجده

خدا یا مردان و زنان با ایمان را ببامرز

نهاده و سه مرتبه بگوید: يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ،

ای زنده، ای پاینده، ای دارای بزرگی و شکوه،

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. سپس هر حاجت

ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، ای مهربانترین مهربانان

که دارد از خدا بخواهد، هر که این عمل را بجا آورد، خدا
خود و مال و زنان و فرزندان، و دین و دنیایش را تا سال
آینده حفظ می کند، و اگر در این سال از دنیا برود بر حال
شهادت رفته است، یعنی ثواب شهیدان را دارا می باشد.

اعمال ماه ربیع الثانی و جمادی الاول و جمادی الآخر

روز سوم: در این روز در سال یازدهم وفات حضرت فاطمه صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا واقع شده و شیعیان باید در این روز، به مراسم سوگواری آن حضرت قیام کنند، و آن مظلومه را زیارت، و بر ظالمان و غاصبان حق او نفرین کنند. سید ابن طاووس در کتاب «اقبال» پس از ذکر وفات آن حضرت در این روز، این زیارت را برای آن بانوی بزرگ ذکر کرده:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَةَ

سلام بر تو ای بانوی بانوان جهانیان، سلام بر تو ای مادر

الْمُجْتَبَى عَلَى النَّاسِ أَجْمَعِينَ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومَةُ،

حجت‌های الهی بر همه مردم. سلام بر تو ای ستم‌دیده محروم

الْمَمْنُوعَةُ حَقِّهَا. پس بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمَّتِكَ، وَابْنَةِ

گشته از حق خویش. خدایا درود فرست بر کنیزت، و دختر

نَبِيِّكَ، وَزَوْجَةِ وَحْيِ نَبِيِّكَ، صَلَاةً تُزَلِّفُهَا فَوْقَ زُلْفَى عِبَادِكَ

پیامبرت، و همسر جانشین پیامبرت، درودی که بر فراز جایگاه بندگان

الْمُكْرَمِينَ، مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِينَ.

گرامی‌ات از اهل آسمانها و زمینها جایش دهد.

به یقین روایت شده: هر که آن حضرت را به این شیوه زیارت کند، و از خدا آمرزش بخواهد، حق تعالی گناهانش را بیامرزد و او را داخل بهشت کند.

مؤلف گوید: فرزند سید ابن طاووس هم، این زیارت را در کتاب رواید الفوائد نقل کرده، و گفته است که مختص به

اعمال اول ماه

روز وفات آن حضرت یعنی سوم جمادی الآخر می باشد، و کیفیت زیارت را به این طریق بیان فرموده: که نماز بجا می آوری نماز زیارت، یا نماز خود آن حضرت را که دو رکعت است و در هر رکعت پس از سوره حمد شصت مرتبه سوره توحید و اگر نتوانستی در رکعت اول پس از سوره حمد سوره توحید و در رکعت دوم سوره کافرون را می خوانی و چون سلام دادی بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ تا آخر زیارت یاد شده

روز بیستم: در این روز در سال پنجم یا دوم از بعثت ولادت با سعادت حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها واقع شده، و در آن انجام چند عمل شایسته است. اول: روزه گرفتن. دوم: خیرات و صدقات به مؤمنان رساندن. سوم: زیارت نمودن آن بانوی دنیا و آخرت که کیفیت زیارت آن حضرت، پس از این خواهد آمد. [صفحه ۷۸۴]

فصل یازدهم: اعمال بر ماه نو، و عید نوروز، و ماههای ششم

اما اعمال هر ماه نو: چند عمل است: اول: خواندن دعاهای نقل شده در وقت دیدن هلال، که بهترین آنها دعای چهل و سوم صحیفه کامله است، که همراه با اعمال اول ماه

اعمال اول هک ماه

رمضان ذکر شد. دوّم: خواندن هفت مرتبه سوره حمد برای دفع درد چشم. سوّم: اندکی پنیر خوردن، چه روایت شده: هر که خود را به خوردن آن در اول هر ماه مقید کند، امید است در آن ماه حاجتش ردّ نشود. چهارم: در شب اول دو رکعت نماز بجا آورد، در هر رکعت پس از سوره حمد سوره انعام را بخواند، و از خدا بخواهد او را از هر ترس و دردی ایمن گرداند، و در آن ماه حادثه‌ای را نبیند که ناپسند او باشد.

پنجم: در روز اول دو رکعت نماز بجا آورد، در رکعت اول پس از سوره حمد سی مرتبه، سوره توحید، و در رکعت دوم بعد از سوره حمد سی مرتبه سوره قدر بخواند و پس از نماز صدقه بدهد، چون چنین کند، سلامتی اش را در آن ماه از خدا خریده است. و از بعضی روایات استفاده می‌شود، که پس از نماز بخواند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست، مگر اینکه

رِزْقُهَا، وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا؛ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ .

روزی او بر خدا است و قرارگاه و امانگاهش را خدا می‌داند، همه اینها در کتابی روشن است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . ﴿وَإِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بَضْرًا فَلَا كَاشِفَ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، اگر خدا به تو زبانی رساند، جز او کسی

اعمال عید نوروز

لَهُ إِلَّا هُوَ، وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ، يُصِيبُ بِهِ مَنْ

برطرف کننده آن نیست، و اگر خیری را برای تو بخواهد، فضل او را باز گردانده ای نیست، آن را به

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ، وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

هر کس از بندگانش بخواهد می‌رساند، و او آمرزنده و مهربان است. به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش

الرَّحِيمِ. ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾. ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ؛ لَا قُوَّةَ إِلَّا

همیشگی است، خدا به زودی پس از دشواری آسانی قرار می‌دهد، آنچه خدا خواست همان شود، نیرویی نیست مگر به

بِاللَّهِ؛ ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾؛ ﴿وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ؛ إِنَّ

خدا، خدا ما را بس است و نیکو کارگشایی است، کارم را به خدا وامی‌گذارم که

اللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ؛ إِنِّي كُنْتُ مِنَ

خدا بینای به بندگان است، معبودی جز تو نیست، من از

الظَّالِمِينَ﴾. ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾. ﴿رَبِّ

ستمکاران بودم، پروردگارا من به آنچه از خیر برایم فرود آری نیازمندم، پروردگارا

لَا تَذَرْنِي فَرْدًا، وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾.

مرا تنها مگذار، که تو بهترین وارثانی.

اعمال عید نوروز: چنان است که امام صادق عليه السلام به معلى بن

خنیس تعلیم داده: چون روز نوروز شود غسل کن،

و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش، و به بهترین بوها

خویشتن را خوشبو گردان، و در آن روز روزه بدار، و چون

از نماز پیشین و پسین [ظهر و عصر] و نافله‌های آن دو فارغ

گشتی چهار رکعت نماز بخوان، هر دو رکعت به یک سلام،

پس از رکعت اول بعد از سوره حمد ده مرتبه سوره قدر،

و در رکعت دوم بعد از سوره حمد ده مرتبه سوره کافرون و

در رکعت سوم بعد از سوره حمد ده مرتبه سوره توحید و

اعمال عمید نوروز

در رکعت چهارم بعد از سوره حمد ده مرتبه سوره فلق و ناس را بخوان و پس از نماز بر سجده شکر رفته و این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ،

خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست و آن جانشینان پسندیده،

وَعَلَىٰ جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ، بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَبَارِكْ

و بر تمام پیامبران و رسولانت، با برترین درودهایت، و ایشان را

عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ، وَصَلِّ عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ.

برکت ده به برترین برکتهایت، و درود فرست بر جانها و تنهایشان

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا،

خدایا بر محمد و خاندان محمد برکت ده، و به ما در این روز برکت ده

الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ، وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ. اللَّهُمَّ

که آن را برتری و کرامت و شرافت دادی، و مرتبه‌اش را بزرگ نمودی. خدایا

بَارِكْ لِي فِي مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ، حَتَّىٰ لَا أَشْكُرَ أَحَدًا غَيْرَكَ،

به من برکت ده، در آنچه به من نعمت دادی، تا احدی را جز تو سپاس نگویم،

وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي؛ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي

و در روزی‌ام بر من وسعت ده، ای صاحب بزرگی و بزرگواری. خدایا هر آنچه از

فَلَا يَغِيبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ، وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ،

من غایب شده باک نیست مبادا کمک و نگهداری‌ات از من غایب گردد، و هر چه

فَلَا تُفْقِدُنِي عَوْنَكَ عَلَيْهِ، حَتَّىٰ لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ؛ يَا ذَا

را گم کرده‌ام، یاری‌ات را بر آن از من گم مساز تا در آنچه به آن نیازمند نیستم، خود را بر زحمت نیفکنم، ای

الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. در کتابهای غیر مشهور روایت کرده‌اند:

صاحب بزرگی و بزرگواری

در وقت تحویل سال این دعا را بسیار بخوانند که بعضی به

اعمال ماههای شمسی

تعداد ۳۶۶ مرتبه گفته‌اند: یا مُحَوَّلَ الحَوْلِ وَ الأحوالِ ، حَوَّلَ

ای گرداننده حول و احوال بگردان

حَالِنَا إِلَى أَحْسَنِ الحَالِ؛ و به روایت دیگر: یا مُقَلِّبَ القُلُوبِ

حال ما را به نیکوترین حال ای برگرداننده دلها

وَ الأَبْصَارِ ، یا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ ، یا مُحَوَّلَ . . . چون چنین

و دیده‌ها، ای مدبّر شب و روز ای برگرداننده . . .

کنی گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود، و نیز بسیار بگو:

يا ذَا الجَلالِ وَالِإِکرامِ .

اعمال ماههای رومی [شمسی]: ما در اینجا به بیان آنچه که در

زاد المعاد آمده است اکتفا می‌کنیم. سید جلیل علی بن

طاووس (ره) روایت کرده: روزی جمعی از اصحاب نشسته

بودند ، رسول خدا ﷺ وارد شد و به ایشان سلام کرد، و

اصحاب جواب سلام ایشان را گفتند حضرت فرمودند: آیا

می‌خواهید دوایی را که جبریل به من تعلیم داد که نیازمند

دوای پزشکان نباشم به شما تعلیم دهم؟ امیرالمؤمنین علیؑ و

سلمان و دیگران پرسیدند آن دوا چیست؟ حضرت به

امیرالمؤمنین علیؑ خطاب فرمودند که در ماه نisan رومی

آب باران را می‌گیری و هر کدام از سوره‌های فاتحة الكتاب

و آية الكرسي، و توحيد و فلق، و ناس، و کافرون را هفتاد

خواص آب نیسان

مرتبہ می خوانی، و در روایت دیگر سورہ قدر را نیز ہفتاد مرتبہ، و ہفتاد مرتبہ اللہ اکبر و ہفتاد مرتبہ لا الہ الا اللہ گفتہ و ہفتاد مرتبہ صلوات می فرستی، آنگاہ ہفت روز در بامداد و شامگاہ از آن آب می آشامی، بہ حق خدایی کہ مرا بہ راستی بہ رسالت بر خلق برانگیخت سوگند یاد می کنم، کہ جبریل گفت: خدا از کسی کہ این آب را می آشامد، برمی دارد ہر دردی را کہ در بدنش باشد، و بہ او عافیت بخشد، و دردہا را از تن و استخوانہای او بیرون کند، و اگر در لوح دردی برای او مقدر شدہ باشد محو می کند. و بہ حق پروردگاری کہ مرا بہ حق فرستادہ، اگر فرزند نداشتہ باشد، و فرزند بخواہد، آب نیسان را بہ آن نیت بیاشامد بہ او فرزند روزی شود، و اگر زن عقیم باشد، با نیت از این آب بیاشامد، از او فرزند پدید آید، و اگر مرد و زن پسر یا دختر بخواہند، از آن آب بیاشامند مقصود ایشان حاصل گردد. چنان کہ حق تعالی می فرماید:

﴿يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ، أَوْ يُزَوِّجُهُمْ﴾
خدا ہر کہ را بخواہد دختران و ہر کہ را بخواہد پسرانی می بخشد،

ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا، وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا﴾. سپس فرمود: اگر

یا پسران و دختران بہ ایشان عطا می کند و ہر کہ را بخواہد نازا قرار دہد.

خواص آب نیسان

کسی درد سر داشته باشد، از این آب بیاشامد به قدرت حق درد سر او آرام شود، و اگر درد چشم داشته باشد، و در چشمهای خود قطره‌ای از این آب بریزد، و چشمهای خود را با آن بشوید، و از آن بیاشامد، به اذن خدا شفا یابد، و آشامیدن از این آب بُن دندانها را محکم کند، و دهان را خوشبو نماید، و لعاب بُن دندانها، و بلغم را کم کند، و به سبب خوردن و آشامیدن تُخْمه و امتلاء نگیرد، و از بادهای قولنج و غیر آن اذیت نشود، و به درد پشت و درد شکم مبتلا نگردد، و از زکام آزار نکشد، و دچار درد دندان نشود، و درد معده و انگل معده را زایل کند، و نیازمند به حجامت نشود، و از بیماری بواسیر، و خارش بدن، و آبله و دیوانگی و پسی و رِعا ف و استفراغ نجات یابد، و کور و لال و کر و زمین گیر نشود، و آب سیاه در دیده‌اش نیاید، و دردی که موجب افطار روزه و نقصان نمازش گردد عارض او نشود، و از وسوسه‌های جنیان و شیاطین گزندگی نبیند. آنگاه رسول خدا فرمود: جبریل گفت: هر که از این آب بیاشامد، و به همه دردهایی که در مردم است مبتلا باشد، موجب شفای او از تمام آنها گردد، و نیز گفت: به حق خدایی که تو را به راستی فرستاده، هر که این آیات را

خواص آب نیشان

بر این آب بخواند و بیاشامد، حق تعالی دلش را از نور پر کند، و روشنی و الهام خود را در دل او وارد سازد، و حکمت بر زبان او جاری کند، و دلش را از فهم و بینایی پر کند، و از کرامتهایش به او عطا فرماید، آنچه به احدی از عالمیان عطا نکرده، و هزار آمرزش و هزار رحمت بر او فرستد، و غش و خیانت و غیبت و حسد و ستم و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او برکند، و از عداوت و دشمنی مردم و بدگویی ایشان نجات یابد. و موجب شفای همه بیماریهای او شود.

مؤلف گوید: این روایت مشهور درباره آثار آب نیشان به عبدالله بن عمر منتهی می شود، و به این خاطر سندش ضعیف است، و فقیر به خط شیخ شهید دیدم، که این روایت را، از حضرت صادق علیه السلام با همین خواص و سوره روایت کرده، ولی آیات و اذکار به این طریق نقل شده که بر آب نیشان می خوانی: «فاتحه الكتاب» و «آیه الكرسي» و «قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ» و «سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى» و «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ» و «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» هر یک را هفتاد مرتبه، و می گویی: هفتاد مرتبه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و هفتاد مرتبه «اللَّهُ أَكْبَرُ» و هفتاد مرتبه «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ»، و هفتاد مرتبه

خواص آب نیسان

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ» و در خواص آن آمده که اگر در زندان باشد، و از آن بیاشامد، از حبس نجات یابد، و سردی بر طبع او غالب نگردد، و اکثر آن خواص که بیان شد، در این روایت نیز آمده، و آب باران مطلقاً مبارک است و منفعت دارد، خواه در نیشان و خواه در غیر آن، چنان که در حدیث معتبر از امیرالمؤمنین علیه السلام آمده: بیاشامید آب آسمان را که پاک کننده بدن شماست، و دردها را دفع می کند، چنان که حق تعالی می فرماید:

﴿وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَ كُمْ بِهِ، وَ يَذْهَبَ

خدا بر شما از آسمان آبی فرو می فرستد، برای آنکه شما را به آن پاک گرداند، و از شما

عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ، وَ لِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ، وَ يَثْبُتَ بِهِ

وسوسه شیطان را برگیرد، و دل‌های شما را محکم نماید، و قدمهای شما را با آن

الْأَقْدَامَ﴾. و در انجام برنامه نیشان بهتر آن است که اگر

ثابت گرداند.

جمعی بخوانند، هر کدام مجموع آن سوره‌ها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند، و برای آنها که می خوانند فایده‌اش عظیم‌تر، و ثوابش بیشتر است، و در این سالها پس از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد، تقریباً داخل نیشان ماه رومی می شوند، و ماه نیشان سی روز است، و از حضرت

خواص آب نیسان

صادق علیه السلام منقول است که در هفتم خزیران، حتماً حجامت کن، و اگر میسر نشود در چهاردهم، و اول خزیران تقریباً هشتاد و چهارم نوروز است و آن نیز سی روز است، و خزیران ماه نحسی است، چنان که در حدیث معتبر نقل شده خدمت امام صادق علیه السلام ماه خزیران ذکر شد، حضرت فرمودند: این ماه ماهی است که در آن حضرت موسی بر بنی اسرائیل نفرین کرد، و در یک شبانه روز سیصد هزار نفر از ایشان از بین رفتند. باز به سند معتبر از آن حضرت نقل شده: خدای تعالی اجلها را در ماه خزیران نزدیک می کند، یعنی مرگ در آن بسیار است، و آگاه باش ماههای رومی بنایش بر حرکت زمین به دور خورشید است و عدد آنها دوازده ماه است به این ترتیب تشرین اول - تشرین آخر، کانون اول - کانون آخر، شباط، آذار، نیسان، ایار، خزیران، تموز آب، ایلول و چهار ماه را سی روز می گیرند، که تشرین آخر و نیسان و خزیران و ایلولند، و هفت ماه دیگر غیر شباط را سی و یک روز می گیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت می گیرند، در سال چهارم که سال کیسه ایشان است بیست و نه روز می گیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و یک چهارم روز است، و

خواص آب نیسان

تشرین اول که اول سال ایشان است در این سالها موافق نوزده درجه میزان است، و تفصیلش در کتاب «بحار الانوار» مذکور است و چون این ماهها در احادیث آمده در اینجا کوتاه و مختصر ایراد کردیم انتهى.

آداب سفر

باب سوم در زیارات است

این باب مشتمل است بر یک مقدمه و چند فصل و یک خاتمه
مقدمه: در بیان آداب سفر است

چون اراده سفر می‌کنی، شایسته است، روز چهارشنبه، و پنجشنبه، و جمعه را روزه بداری، و برای سفر کردن، روز شنبه، یا روز سه‌شنبه یا روز پنجشنبه را اختیار کنی، و از سفر کردن در روز دوشنبه و چهارشنبه، و پیش از ظهر روز جمعه اجتناب کن و از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده پرهیز:

هفت روزی نحس باشد در مهی زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج
سه و پنج و سیزده با شانزده بیست و یک با بیست و چهار و بیست و پنج
[در بعضی از روایات نقل شده که در بیست و یکم ماه سفر کردن مطلوب است، و در روز هشتم و بیست و سوم خوب نیست. عباس قمی]

در ایام مُحاق و در حالی که ماه در برج عقرب است به سفر مرو، و اگر در این اوقات برای سفر کردن ضرورتی پیش آمد، دعای سفر را بخوان و صدقه بده، آنگاه به سفر برو.

روایت شده: مردی از اصحاب حضرت باقر علیه السلام اراده سفر کرد و برای وداع خدمت آن جناب رسید، حضرت فرمود:

آداب سفر

پدرم علی بن الحسین علیه السلام هر گاه اراده می کرد که به سوی بعضی از املاک خود بیرون رود، سلامتی خود را از خدا به آنچه آسان بود می خرید، یعنی به صدقه دادن به هر چه که ممکن بود و این عمل زمانی بود که پای خویش را در رکاب می گذاشت. و چون به سلامت از سفر بازمی گشت، خدا را شکر می کرد و به آنچه که ممکن بود صدقه می داد، آن مرد حضرت را وداع گفت و رفت و آنچه را حضرت فرموده بود بجا نیاورد، در نتیجه در مسیر سفر هلاک شد این خبر به حضرت باقر علیه السلام رسید، حضرت فرمود: این مرد پند داده شد اگر می پذیرفت. سزاوار است پیش از روی آوردن به سفر، غسل کنی، و اهل و عیال خود را گرد آوری، و دو رکعت نماز بگذاری، و از خدا خیر خود را طلب نمایی و آیه الکرسی خوانده و حمد و ثنای الهی را بجا آوری، و بر رسول خدا و آلش صلوات فرستی و بگویی:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوِدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسِي وَأَهْلِي، وَمَالِي وَوُلْدِي،
 خدايا امروز به تو می سپارم خودم و خاندانم و مال و فرزندانم

وَمَنْ كَانَ مِنِّي، بِسَبِيلِ الشَّاهِدِ مِنْهُمْ وَالْغَائِبِ . اللَّهُمَّ
 و هر که را به طریقی از من است، حاضر و غایبشان را. خدايا

احْفَظْنَا بِحِفْظِ الْإِيمَانِ، وَاحْفَظْ عَلَيْنَا . اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا (اجْمَعْنَا)
 حفظ ایمان ما را به حافظ باش و از ما محافظت فرما. خدايا ما را

آداب سفر

فِي رَحْمَتِكَ، وَلَا تَسْلُبْنَا فَضْلَكَ؛ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ. اللَّهُمَّ إِنَّا

در حمایت رحمت قرار ده، و فضل را از ما بگیر، ما تنها به جانب تو راغبیم. خدا یا از

نَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ، وَسَوْءِ الْمُنْظَرِ،

رنج سفر، و اندوه بازگشت، و بدی دیدار،

فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَالِدِ، فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ

در خاندان و مال و فرزند در دنیا و آخرت به تو پناه می‌بریم خدا یا به تو رو می‌کنم

إِلَيْكَ هَذَا التَّوَجُّهُ، طَلَبًا لِمَرْضَاتِكَ، وَتَقَرُّبًا إِلَيْكَ، [اللَّهُمَّ]

و در این رونمودن، خواستار خشنودی و تقرب به سوی توام،

فَبَلِّغْنِي مَا أُوْمِّلُهُ، وَأَرْجُوهُ فِيكَ وَفِي أَوْلِيَائِكَ؛ يَا أَرْحَمَ

پس مرا به آنچه از تو و اولیایت آرزو می‌کنم، و امید دارم برسان، ای مهربان‌ترین

الرَّاحِمِينَ.

مهربانان.

پس از این، خاندان خود را وداع کن، و بر در خانه بایست،
و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان، و از پیش رو و طرف
راست، و جانب چپ سوره «حمد» و «آیه الکرسی» را قرائت
کن و بگو:

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي، وَعَلَيْكَ خَلَّفْتُ أَهْلِي، وَمَالِي

خدا یا رویم را متوجه تو کردم، و در حفظ تو قرار دادم خاندان و مالم،

وَمَا خَوْلَتْنِي، وَقَدْ وَثِقْتُ بِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي؛ يَا مَنْ

و آنچه که به من عطا فرمودی را من به تو اطمینان کردم، پس مرا محروم مکن، ای که

لَا يُخَيِّبُ مَنْ أَرَادَهُ، وَلَا يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

محروم نمی‌کند کسی که او را اراده کرده است، و ضایع نمی‌کند هر که را او محافظت نماید، خدا یا بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاحْفَظْنِي فِيمَا غِبْتُ عَنْهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي؛ يَا

محمد و خاندانش درود فرست، و مرا در آنچه از آن غایبم محافظت فرما، و مرا به خویشتن وامگذار ای

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

مهربان‌ترین مهربانان.

سپس سوره «توحید» را یازده مرتبه بخوان، و سوره «قدر» و آیه الکرسی و سوره‌های (فلق) و (ناس) را قرائت کن، پس با دست خود همه بدنت را مسح کن، و به هرچه میسر باشد صدقه بده و بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي اشْتَرَيْتُ بِهَذِهِ الصَّدَقَةِ سَلَامَتِي، وَ سَلَامَةَ سَفَرِي

خدایا من با این صدقه سلامت خود، و سفرم، و آنچه

وَمَا مَعِيَ. اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَ احْفَظْ مَا مَعِيَ، وَ سَلِّمْنِي وَ سَلِّمْ

با من است را خریدم. خدایا مرا و آنچه با من است حفظ کن، مرا و آنچه با من است سالم بدار،

مَا مَعِيَ، وَ بَلِّغْنِي مَا مَعِيَ، بِبَلَاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ.

و برسان مرا و آنچه با من است به رساندن نیکوی زیبایت.

و عصایی از چوب درخت بادام تلخ با خود بردار، که روایت شده: هر که به سفری رود، و با خود عصای بادام تلخ بردارد و این آیه سوره (قَصَص) را بخواند: «وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ» تا «وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ» خدا او را از هر حیوان درنده و از هر دزد ستمگر و از هر حیوان صاحب زهر، ایمن گرداند، تا به خانه خود بازگردد، و هفتاد و هفت فرشته با او باشند، که تا به وطن برگردد و عصا را بگذارد، برای او طلب آمرزش کنند و مستحب است با عمامه بیرون روی، و سر عمامه را زیر گلو بگردانی. تا از دزد و غرق شدن و